

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2533/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til protokollen (nr. 3) om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statuten), særlig artikel 5.4,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB) ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen ⁽³⁾,

i henhold til den procedure, der er fastsat i artikel 106, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i statuttens artikel 42, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) ECB skal ifølge statuttens artikel 5.1 med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre de opgaver, som påhviler Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder; med henblik på at smidiggøre udførelsen af disse opgaver, som er beskrevet i traktatens artikel 105, og især udøvelsen af den monetære politik, anvendes den statistiske information hovedsagelig til udarbejdelse af aggregerede statistiske oplysninger, hvor de enkelte økonomiske enheders identitet ikke er relevant, men den kan også bruges på de enkelte økonomiske enheders niveau; statuttens artikel 5.2 foreskriver, at de nationale centralbanker i videst muligt omfang skal udføre de opgaver, der er beskrevet i statuttens artikel 5.1; ifølge statuttens artikel 5.4 fastsætter Rådet, hvilke fysiske og juridiske personer der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse; de nationale centralbanker kan samarbejde med andre kompetente myndigheder, herunder de nationale statistiske institutter og markedsregulerende organer med henblik på gennemførelsen af statuttens artikel 5.1;
- (2) for at den statistiske information kan fungere effektivt som instrument i udførelsen af ESCB's opgaver, skal definitioner og procedurer for indsamlingen

være struktureret således, at ECB har evnen og fleksibiliteten til rettidigt at benytte sig af kvalitetsstatistikker, der afspejler de skiftende økonomiske og finansielle forhold og tager hensyn til den byrde, der pålægges rapporteringsenhederne; i den forbindelse bør der tages hensyn ikke blot til udførelsen af ESCB's opgaver og dets uafhængighed, men også til, at den byrde, der lægges på rapporteringsenhederne, holdes på et minimum;

- (3) det er derfor ønskeligt at definere en referencerapporteringspopulation i form af kategorier af rapporterende økonomiske enheder og berørte statistiske anvendelsesmuligheder, som ECB's statistiske beføjelser skal begrænses til; ud fra denne referencepopulation anvender ECB sin regeludstedende beføjelse til at bestemme sin faktiske rapporteringspopulation;
- (4) en homogen rapporteringspopulation er nødvendig for udarbejdelsen af den konsoliderede balance for MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) i de deltagende medlemsstater, hvis hovedformål er at forsyne ECB med et omfattende statistisk billede af den monetære udvikling i de deltagende medlemsstater som et samlet økonomisk område; ECB har udarbejdet og ajourfører en MFI-liste (»List of Monetary Financial Institutions for Statistical Purposes«) baseret på en fælles definition af sådanne institutioner;
- (5) i ovennævnte fælles statistiske definition hedder det, at monetære finansielle institutioner omfatter kreditinstitutter som defineret i fællesskabslovgivningen samt alle andre residente finansielle institutioner, som modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån fra enheder, undtagen monetære finansielle institutioner, og som for egen regning (i det mindste i økonomisk henseende) yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer;
- (6) postgiroinstitutter, som ikke falder ind under den fælles statistiske definition af monetære finansielle institutioner, kan alligevel underlægges ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansielle statistikker og betalingssystemstatistik, da de i betyde-

⁽¹⁾ EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 328 af 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

- ligt omfang modtager indlån og/eller nære substitutter for indlån og foretager transaktioner i betalingsystemer;
- (7) i Det Europæiske National- og Regionalregnskabs-system 1995 ⁽¹⁾ (ENS 95) omfatter monetære finansielle institutioner derfor delsektorerne »centralbanken« og »andre monetære finansielle institutioner« og kan kun udvides ved at medtage institutioner fra delsektoren »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser«;
- (8) statistikker over betalingsbalancen, kapitalbalancen over for udlandet, værdipapirer, elektroniske penge og betalingssystemer er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver uafhængigt;
- (9) brugen af betegnelserne »juridiske og fysiske personer« i statuttens artikel 5.4 skal fortolkes i overensstemmelse med medlemsstaternes praksis inden for finansiell statistik og betalingsbalancestatistik, så begreberne også omfatter enheder, som hverken er juridiske eller fysiske personer i medfør af den respektive nationale lovgivning, men som alligevel falder ind under de relevante delsektorer i ENS 95; enheder som interessentskaber, filialer, investeringsforeninger (UCITS) og fonde, som i henhold til den respektive lovgivning ikke har status som juridiske personer, kan blive pålagt rapporteringskrav; i sådanne tilfælde pålægges rapporteringskravet de personer, der i henhold til den pågældende nationale lovgivning er repræsentanter for de pågældende enheder i retlige anliggender;
- (10) den statistiske indberetning af balancer for de institutter, der er omtalt i statuttens artikel 19.1, kan ligeledes anvendes til beregning af de mindstere-server, som det pålægges disse institutter at holde;
- (11) ECB's Styrelsesråd har til opgave at fastlægge opgavefordelingen mellem ECB og de nationale centralbanker vedrørende indsamling og verifikation af statistisk information og håndhævelse heraf under hensyn til princippet i statuttens artikel 5.2 samt at fordele de opgaver, som de nationale myndigheder påtager sig inden for deres kompetenceområder, med henblik på at udarbejde statistik af en ensartet høj kvalitet;
- (12) i de første år med det fælles valutaområde kan det være nødvendigt af hensyn til omkostningseffektiviteten at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav gennem overgangsprocedurer på grund af eksisterende begrænsninger i indsamlingssystemerne; dette kan især i forbindelse med betalingsbalancens finansielle poster indebære, at data om grænseoverskridende positioner eller transaktioner, hvor de deltagende medlemsstater betragtes som et samlet økonomisk område, i de første år med det fælles valutaområde kan beregnes under anvendelse af alle positioner eller transaktioner mellem residenter i en deltagende medlemsstat og resider i andre lande;
- (13) de grænser og vilkår, der gælder for ECB's beføjelser til at pålægge foretagender sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til ECB's forordninger og beslutninger, er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾ i overensstemmelse med statuttens artikel 34.3; i tilfælde af modstrid mellem ovennævnte forordningsbestemmelser og bestemmelserne i nærværende forordning, der bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, har bestemmelserne i nærværende forordning forrang; sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til denne forordning berører ikke ESCB's mulighed for at fastsætte passende tvangsbestemmelser over for modparter, herunder delvis eller total udelukkelse af en rapporteringsenhed fra pengepolitiske operationer i tilfælde af alvorlig overtrædelse af de statistiske rapporteringskrav;
- (14) forordninger udstedt af ECB i henhold til statuttens artikel 34.1 påfører ikke ikke-deltagende medlemsstater nogen rettigheder eller forpligtelser;
- (15) Danmark har under henvisning til artikel 1 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark i forbindelse med Edinburgh-aftalen af 12. december 1992 meddelt, at Danmark ikke ønsker at deltage i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union; i overensstemmelse med punkt 2 i den pågældende protokol gælder alle artikler og bestemmelser i traktaten og statuten, hvori der henvises til en dispensation, derfor for Danmark;

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30. 11. 1996, s. 1.

⁽²⁾ Se side 4 i denne Tidende.

- (16) I i medfør af punkt 8 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland gælder statuttens artikel 34.1 og 34.3 ikke for Det Forenede Kongerige, medmindre landet deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union;
- (17) det erkendes, at den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, er forskellig for henholdsvis deltagende og ikke-deltagende medlemsstater, men statuttens artikel 5 gælder både for deltagende og ikke-deltagende medlemsstater; sammen med traktatens artikel 5 indebærer dette en forpligtelse for medlemsstaterne til på nationalt plan at udforme og gennemføre alle de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at gennemføre indsamlingen af den statistiske information, der er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav, og de rettidige forberedelser på statistikområdet, for at de kan blive deltagende medlemsstater;
- (18) den fortrolige statistiske information, som ECB og de nationale centralbanker skal tilvejebringe med henblik på udførelsen af ESCB's opgaver, skal beskyttes for at opnå og bevare rapporteringsenhedernes tillid; når denne forordning er vedtaget, er der ikke længere grund til at påberåbe sig bestemmelser om tavshedspligt, som hindrer udveksling af fortrolig statistisk information i forbindelse med ESCB's opgaver, i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾;
- (19) ifølge statuttens artikel 38.1 er medlemmerne af de besluttende organer — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, og ifølge statuttens artikel 38.2 er personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning, der pålægger tavshedspligt, underlagt denne lovgivning;
- (20) ECB's ansatte, som overtræder de regler, der gælder for dem, uanset om overtrædelsen er forsætlig eller uagtsom, pådrager sig disciplinære sanktioner og eventuelt straf for overtrædelse af bestemmelserne om tjenestehemmeligheder, i henhold til bestemmelserne i både artikel 12 og 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter;
- (21) den eventuelle brug af statistisk information under udførelsen af de opgaver, ESCB skal udføre i overensstemmelse med traktatens artikel 105, mindsker den samlede rapporteringsbyrde, men indebærer samtidig, at de forskrifter om tavshedspligt, som er fastlagt i denne forordning, til en vis grad skal være anderledes end de generelle fællesskabs- og internationale principper om statistisk tavshedspligt, især bestemmelserne om statistisk fortrolighed i Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker⁽²⁾; i henhold til dette punkt vil ECB tage hensyn til principperne bag Fællesskabets statistikker som anført i artikel 10 i forordning (EF) nr. 322/97;
- (22) de forskrifter om tavshedspligt, som er fastlagt i denne forordning, gælder kun fortrolig statistisk information, der fremsendes til ECB med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, og de påvirker ikke særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser vedrørende overførsel af andre typer information til ECB; de regler om statistisk fortrolighed, som de nationale statistiske institutter og Kommissionen anvender på de statistiske oplysninger, de indsamler på egne vegne, skal overholdes;
- (23) med henblik på statuttens artikel 5.1 skal ECB samarbejde på statistikområdet med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer; ECB og Kommissionen opretter passende rammer for samarbejdet på statistikområdet for at udføre deres opgaver på den mest effektive måde og mindske byrden for rapporteringsenhederne mest muligt;
- (24) ESCB og ECB har fået til opgave at udarbejde de statistiske rapporteringskrav for euro-området med henblik på deres fulde anvendelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); rettidig forberedelse på statistikområdet er af afgørende betydning for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase; udarbejdelsen af rapporteringskravene hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23. 11. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 52 af 22. 2. 1997, s. 1.

af ECB-forordninger om statistikkkrav; det er ønskeligt, at markedsparterne i løbet af 1998 underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage med henblik på opfyldelsen af de statistiske rapporteringskrav; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- (25) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt, hvis alle de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB, hvad angår verifikation og tvungen indsamling af statistisk information, i overensstemmelse med traktatens artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ECB's statistiske rapporteringskrav«: den statistiske information, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe, og som er nødvendig for udførelsen af ESCB's opgaver.
- 2) »Rapporteringsenheder«: de juridiske og fysiske personer og de i artikel 2, stk. 3, omtalte enheder, som er underlagt ECB's statistiske rapporteringskrav.
- 3) »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.
- 4) »Resident« og »med hjemsted i«: med et økonomisk interessecenter inden for et lands økonomiske område som beskrevet i bilag A; i denne forbindelse forstås ved »grænseoverskridende positioner« og »grænseoverskridende transaktioner« henholdsvis positioner og transaktioner i aktiver og/eller passiver tilhørende residenter i deltagende medlemsstater betragtet som et samlet økonomisk område i forhold til residenter i ikke-deltagende medlemsstater og/eller residenter i tredjelande.
- 5) »Kapitalbalancen over for udlandet«: balancen for grænseoverskridende finansielle aktiver og passiver.
- 6) »Elektroniske penge«: elektronisk lagring af monetær værdi på teknisk udstyr, herunder forudbetalte betalingskort, der i vidt omfang kan anvendes til betalinger til andre enheder end udstederen uden nødvendigvis at involvere bankkonti i transaktionen, og som fungerer som et forudbetalt ihændeaverinstrument.

Artikel 2

Referencerapporteringspopulation

1. Med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav har ECB, i overensstemmelse med statuttens artikel 5.2 assisteret af de nationale centralbanker, ret til at indsamle statistisk information inden for grænserne af referencerapporteringspopulationen og af, hvad der er nødvendigt for at udføre ESCB's opgaver.
2. Referencerapporteringspopulationen omfatter følgende rapporteringsenheder:
 - a) Juridiske og fysiske personer, der falder inden for delsektorerne »centralbanken«, »andre monetære finansielle institutioner« og »andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser« som beskrevet i bilag B, som har hjemsted i en medlemsstat, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiell statistik og betalingssystemstatistik
 - b) postgiroinstitutter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for finansiell statistik og betalingssystemstatistik
 - c) juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat, i det omfang de besidder grænseoverskridende positioner eller udfører grænseoverskridende transaktioner, og den statistiske information, der vedrører sådanne positioner eller transaktioner, er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for betalingsbalancestatistik eller kapitalbalancen over for udlandet
 - d) juridiske og fysiske personer med hjemsted i en medlemsstat, i det omfang den statistiske information vedrørende de af sådanne personer udstedte værdipapirer eller elektroniske penge er nødvendig for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav.

3. En enhed, som ellers ville være dækket af definitionen i stk. 2, men som ifølge residentslandets nationale lovgivning hverken er en juridisk person eller en gruppe fysiske personer, skønt den kan være underlagt rettigheder og forpligtelser, betragtes som en rapporteringsenhed. En sådan enheds rapporteringspligt opfyldes af de personer, der repræsenterer enheden i retlige anliggender.

Hvis en juridisk person, en gruppe fysiske personer eller en enhed som omtalt i første afsnit har en filial, der er resident i et andet land, fungerer filialen selv som rapporteringsenhed, uanset hvor hovedkontoret er beliggende, i det omfang filialen opfylder vilkårene i stk. 2, med undtagelse af kravet om selvstændig juridisk personlighed. Flere filialer i samme medlemsstat, uanset antal, betragtes som en filial, når de tilhører samme økonomiske delsektor. En filials rapporteringspligt opfyldes af de personer, der repræsenterer filialen i retlige anliggender.

Artikel 3

Modaliteter for definition af statistiske rapporteringskrav

ECB skal ved definitionen og pålæggelsen af de statistiske rapporteringskrav specificere den faktiske rapporteringspopulation inden for referencerapporteringspopulationen som defineret i artikel 2. For så vidt ikke andet er fastsat for opfyldelsen af de statistiske rapporteringskrav:

- a) skal ECB mindske rapporteringsbyrden mest muligt, herunder ved anvendelse af eksisterende statistikker i videst muligt omfang
- b) skal ECB tage højde for Fællesskabets og internationale statistiske standarder
- c) kan ECB helt eller delvis fritage nærmere angivne klasser af rapporteringsenheder fra ECB's statistiske rapporteringskrav.

Artikel 4

Medlemsstaternes forpligtelser

Medlemsstaterne skal organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statutens artikel 5.

Artikel 5

ECB's regeludstedende beføjelse

1. ECB kan vedtage forordninger vedrørende definition og pålæggelse af de statistiske rapporteringskrav over for den faktiske rapporteringspopulation i de deltagende medlemsstater.

2. For at sikre den sammenhæng, der kræves for at udarbejde statistikker, som opfylder de respektive informationskrav, skal ECB høre Kommissionen vedrørende udkast til forordninger i tilfælde af tilknytning til Kommissionens statistikkkrav. Komitéen for Penge-, Finansiell- og Betalingsbalancestatistik deltager inden for rammerne af sin kompetence i samarbejdsprocessen mellem Kommissionen og ECB.

Artikel 6

Verifikationsret og tvungen indsamling af statistisk information

1. Hvis en rapporteringsenhed med hjemsted i en deltagende medlemsstat mistænkes for overtrædelse som beskrevet i artikel 7, stk. 2, af ECB's statistiske rapporteringskrav, er ECB og i overensstemmelse med statutens artikel 5.2 den nationale centralbank i den pågældende deltagende medlemsstat berettiget til at verificere den statistiske informations nøjagtighed og kvalitet samt foranstalte tvungen indsamling. Hvis den pågældende statistiske information er nødvendig for at påvise overensstemmelse med mindstereservekrav, udføres verifikationen imidlertid i overensstemmelse med artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver⁽¹⁾. Retten til at kontrollere statistisk information eller foranstalte tvungen indsamling heraf omfatter retten til:

- a) at kræve fremlæggelse af dokumenter
- b) at undersøge rapporteringsenhedernes regnskaber og optegnelser
- c) at tage kopier eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og
- d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

2. ECB eller den kompetente nationale centralbank meddeler skriftligt rapporteringsenheden sin beslutning om at verificere statistisk information eller foranstaltningen indsamling heraf med nærmere angivelse af tidsfristen for overholdelse af verificationsanmodningen, hvilke sanktioner der kan blive tale om i tilfælde af manglende overholdelse, samt retten til at få sagen prøvet. ECB og den pågældende nationale centralbank orienterer hinanden om sådanne verificationsanmodninger.

3. Ved verifikation og tvungen indsamling af statistisk information følges de nationale procedurer. Omkostningerne i forbindelse hermed afholdes af rapporteringsenheden, hvis det er fastslået, at den har overtrådt de statistiske rapporteringskrav.

4. ECB kan vedtage forordninger med nærmere angivelse af betingelserne for udøvelse af verificationsretten eller retten til at foranstalte tvungen indsamling af statistisk information.

5. Inden for deres kompetenceområde yder de nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater den nødvendige bistand til ECB og de nationale centralbanker under udøvelsen af de beføjelser, der er anført i denne artikel.

6. Hvis en rapporteringsenhed modsætter sig eller hindrer verifikationsprocessen eller tvungen indsamling af den krævede statistiske information, skal den deltagende medlemsstat, hvor rapporteringsenhedens lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre ECG eller den nationale centralbank adgang til rapporteringsenhedens lokaler med henblik på udøvelse af de i stk. 1 nævnte rettigheder.

Artikel 7

Pålæggelse af sanktioner

1. De sanktioner, der er anført i denne artikel, kan ECB pålægge rapporteringsenheder, der er underlagt rapporteringskrav og har hjemsted i en deltagende medlemsstat, og som ikke opfylder forpligtelserne i medfør af denne forordning eller ECB-forordninger eller -beslutninger, hvorved ECB's statistiske rapporteringskrav fastlægges og pålægges.

2. Forpligtelsen til at overføre visse statistiske oplysninger til ECB eller de nationale centralbanker betragtes som overtrådt, hvis:

a) ECB eller den nationale centralbank ikke har modtaget statistisk information inden for den fastsatte tidsfrist, eller

b) den statistiske information er unøjagtig, ufuldstændig eller i en form, der ikke opfylder kravet.

3. Forpligtelsen til at give ECB og de nationale centralbanker mulighed for at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den statistiske information, der af rapporteringsenheden er indsendt til ECB eller til den nationale centralbank, betragtes som overtrådt, når en rapporteringsenhed hindrer denne adgang. En sådan hindring omfatter, men er ikke begrænset til, fjernelse af dokumenter og fysisk hindring af adgang for ECB eller den nationale centralbank, hvor denne adgang er nødvendig, for at de kan udføre deres verifikationsopgaver eller tvungne indsamling.

4. ECB kan pålægge en rapporteringsenhed følgende sanktioner:

a) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 2, litra a), dagbøder på højst 10 000 EUR, idet den samlede bøde ikke kan overstige 100 000 EUR

b) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 2, litra b), en bøde på højst 200 000 EUR og

c) i tilfælde af en overtrædelse som defineret i stk. 3, en bøde på højst 200 000 EUR.

5. Ud over sanktionerne i stk. 4 er rapporteringsenheden også forpligtet til at betale omkostningerne ved verifikationen og den tvungne indsamling som angivet i artikel 6, stk. 3.

6. Under udøvelse af de beføjelser, der er anført i denne artikel, handler ECB i overensstemmelse med de principper og procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2532/98.

Artikel 8

Forskrifter om tavshedspligt

1. Inden for denne forordnings anvendelsesområde og af hensyn til forskrifterne om tavshedspligt, som omfatter den statistiske information, der er nødvendig, for at ESCB kan udføre sine opgaver, betragtes statistisk information som fortrolig, når den gør det muligt at identificere rapporteringsenheder eller andre juridiske personer, fysiske personer, enheder eller filialer enten direkte ved hjælp af navn, adresse eller en officiel identifikationskode eller indirekte, når individuelle oplysninger kan afledes ud fra den pågældende information. For at bestemme, om en rapporteringsenhed eller anden juridisk person, fysisk person, enhed eller filial er identificerbar, tages der hensyn til alle midler, som med rimelighed kan anvendes af tredjemand til at identificere ovennævnte rapporte-

ringsenhed eller anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial. Statistisk information fra kilder, der er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med national lovgivning, betragtes ikke som fortrolig.

2. Overførsel fra de nationale centralbanker til ECB af fortrolig statistisk information finder sted i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for udførelse af de opgaver, der skal udføres gennem ESCB, jf. traktatens artikel 105.

3. Rapporteringsenhederne informeres om, til hvilke statistiske eller andre administrative formål den statistiske information, de har indsendt, bruges. Rapporteringsenhederne har ret til at få oplysninger om retsgrundlaget for overførslen og de vedtagne beskyttelsesforanstaltninger.

4. Fortrolig statistisk information, der er indsendt til ECB, anvendes af ECB udelukkende til udførelse af ESCB's opgaver, undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller
- b) til udarbejdelse af specifikke EF-statistikker efter aftale mellem Kommissionen og ECB i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 322/97, eller
- c) for at give videnskabelige forskningsorganer adgang til fortrolig statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation, dog med forbehold af national lovgivning og ovennævnte udtrykkelige samtykke fra den nationale myndighed, der fremsendte oplysningerne.

5. Den indsamlede fortrolige statistiske information anvendes af de nationale centralbanker udelukkende til overholdelse af ECB's statistiske rapporteringskrav med henblik på udførelse af ESCB's opgaver, undtagen:

- a) hvis rapporteringsenheden eller den anden juridiske person, fysiske person, enhed eller filial, der kan identificeres, udtrykkeligt har givet sit samtykke til brug af ovennævnte statistiske information til andre formål, eller
- b) hvis oplysningerne anvendes på nationalt plan til statistik i henhold til en aftale mellem de nationale statistikmyndigheder og den nationale centralbank eller til udarbejdelse af EF-statistikker i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 322/97, eller

c) hvis den statistiske information anvendes inden for tilsynsvirksomhed eller til i overensstemmelse med statuttens artikel 14.4 at udføre andre funktioner end dem, der er specificeret i statuten, eller

d) til at give videnskabelige forskningsorganer adgang til fortrolig statistisk information, som ikke giver mulighed for direkte identifikation.

6. Denne artikel må ikke hindre, at fortrolig statistisk information, der er indsamlet med andre formål end opfyldelse eller i tillæg til opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav, anvendes til at opfylde disse andre formål.

7. Denne artikel gælder kun indsamling og overførsel af fortrolig statistisk information med henblik på opfyldelse af ECB's statistiske rapporteringskrav; den berører ikke særlige nationale eller fællesskabsbestemmelser om overførsel af andre typer oplysninger til ECB.

8. Denne forordning gælder, for så vidt ikke andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.

I tilfælde af forelæggelse for ECB af oplysninger, der er indsamlet af nationale statistiske institutter og Kommissionen, finder denne forordning anvendelse med hensyn til statistisk tavshedspligt, for så vidt ikke andet er fastsat i forordning (EF) 322/97.

9. ECB og de nationale centralbanker træffer alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte fortrolig statistisk information. ECB fastlægger fælles regler og mindstestandarder for at hindre ulovlig videregivelse og uautoriseret brug. Beskyttelsesforanstaltningerne gælder alle fortrolige statistiske oplysninger som defineret i stk. 1.

10. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte fortrolig statistisk information, herunder medlemsstaternes iværksættelse af passende håndhævelsesforanstaltninger i tilfælde af overtrædelse.

Artikel 9

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5, artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 9, finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand

BILAG A

AFGRÆNSNING AF DEN NATIONALE ØKONOMI

- 2.04. De enheder — det være sig institutionelle enheder, lokale faglige enheder eller homogene produktionsenheder — som udgør et lands økonomi, og hvis transaktioner registreres i ENS, er de enheder, hvis økonomiske interessecentrum er placeret inden for det pågældende lands økonomiske område. Disse enheder, kaldet residente enheder, kan men skal ikke have det pågældende lands nationalitet, kan, men skal ikke være en juridisk enhed, og kan, men skal ikke være til stede på det pågældende lands økonomiske område på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres. Efter at have foretaget denne afgrænsning af den nationale økonomi ved hjælp af de residente enheder er det nødvendigt at definere betydningen af begreberne økonomisk område og økonomisk interessecentrum.
- 2.05. Ved det økonomiske område forstås:
- det geografiske område, der administreres af en regering, inden for hvilket personer, varer, tjenester og kapital bevæger sig frit
 - toldfri zoner, herunder toldfri lagre og fabrikker under toldopsyn
 - det nationale luftrum, territorialfarvand og den del af kontinentalsoklen, der ligger i det internationale farvand, som er under landets overhøjhed (!)
 - territoriale enklaver, dvs. geografiske områder beliggende i udlandet, og som i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater anvendes af landets offentlige myndigheder (ambassader, konsulater, militærbaser, videnskabelige baser osv.)
 - forekomster af olie, naturgas osv. i internationalt farvand uden for landets kontinentalsokkel, som udnyttes af enheder, der er residente på landets område som defineret i ovenstående underafsnit.
- 2.06. Det økonomiske område omfatter ikke eksterriale enklaver (dvs. dele af landets eget geografiske område, som bruges af andre landes offentlige myndigheder, af Den Europæiske Unions institutioner eller af internationale organisationer i henhold til internationale traktater eller aftaler mellem stater (?)).
- 2.07. Begrebet økonomisk interessecentrum angiver, at der findes en placering inden for det økonomiske område, på eller ud fra hvilken en enhed udøver og har til hensigt fortsat at udøve økonomiske aktiviteter og transaktioner i betydeligt omfang, enten tidsubegrænset eller over en længere, tidsbegrænset periode (et år eller mere). Det følger heraf, at en enhed, der udfører sådanne transaktioner på flere landes økonomiske områder, betragtes som havende et økonomisk interessecentrum i hvert af disse lande. Ejendomsret til jord og bygninger inden for det økonomiske område betragtes som tilstrækkeligt til, at ejeren har et økonomisk interessecentrum på området.
- 2.08. På grundlag af disse definitioner kan enheder, der anses for residente i et givet land, opdeles i følgende grupper:
- enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger
 - enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug (?), for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger
 - alle enheder i deres egenskab af ejere af jord eller bygninger, med undtagelse af ejere af eksterriale enklaver, der udgør en del af andre landes økonomiske område eller som er stater sui generis (se punkt 2.06).

(!) Fiskefartøjer, andre skibe, flydende platforme og luftfartøjer behandles i ENS som alt andet mobilt udstyr, hvad enten de ejes og/eller drives af residente enheder i landet eller ejes af ikke-residente enheder og drives af residente enheder. Transaktioner vedrører ejendomsret (faste bruttoinvesteringer) og brug (udlejning, forsikring osv.) af denne type udstyr henregnes til økonomien i det land, hvor henholdsvis ejeren og/eller operatøren er resident. Finansiell leasing betragtes som en overdragelse af ejendomsretten.

(?) Områder, der anvendes af Den Europæiske Unions institutioner og internationale organisationer, betragtes således som stater sui generis. Sådanne stater er kendetegnet ved, at de eneste residente enheder er institutionerne selv (se punkt 2, 10, litra e).

(?) Forbrug er ikke husholdningernes eneste mulige aktivitet. Husholdninger kan som erhvervsdrivende udøve enhver form for økonomisk aktivitet.

- 2.09. For enheder, hvis hovedaktivitet er produktion, finansiering, forsikring eller omfordeling, for så vidt angår alle deres transaktioner, undtagen transaktioner vedrørende ejendomsret til jord og bygninger, skelnes der mellem to tilfælde:
- aktiviteter, der udelukkende udøves på landets økonomiske område: enheder, der udøver sådanne aktiviteter, er residente enheder i det pågældende land
 - aktiviteter, der udøves i et år eller derover, i flere landes økonomiske områder: kun den del af enheden, der har et økonomisk interessecentrum på landets økonomiske område, anses for at være en resident enhed. Der kan enten være tale om:
 - en institutionel resident enhed, hvor de aktiviteter, der udøves i mere end et år i udlandet, er udskilt og behandles separat ⁽¹⁾, eller
 - en fiktiv resident enhed, for så vidt angår den aktivitet, der udøves i landet i mere end et år af en enhed, der er resident i et andet land.
- 2.10. For enheder, hvis hovedaktivitet er forbrug, bortset fra i deres egenskab af ejere af jord og bygninger, betragtes husholdninger, der har et økonomisk interessecentrum i landet, som residente enheder, selv om de tager til udlandet i kortere perioder (mindre end et år). Disse omfatter navnlig følgende grupper:
- grænsearbejdere, dvs. personer, som dagligt krydser grænsen for at arbejde i et naboland
 - sæsonarbejdere, dvs. personer, som forlader landet i adskillige måneder, men i mindre end et år, for at arbejde i et andet land inden for sektorer, hvor der findes et midlertidigt behov for ekstra arbejdskraft
 - turister, patienter, studerende ⁽²⁾, embedsmænd på tjenesterejse, forretningsfolk, sælgere, kunstnere, og besætningsmedlemmer, som rejser i udlandet
 - lokalt ansatte, der arbejder i eksterriale enklaver i udlandet
 - ansatte ved Den Europæiske Unions institutioner samt ved internationale civile eller militære organisationer, som har hovedkvarter i eksterriale enklaver
 - officielle repræsentanter, civile eller militære, for landets regering (herunder disses husholdninger), der er bosat i territoriale enklaver.
- 2.11. Alle enheder i deres egenskab af ejere af jord og/eller bygninger, som udgør en del af det økonomiske område, betragtes som residente enheder eller fiktive residente enheder i det land, hvor jorden eller bygningerne er beliggende.

⁽¹⁾ Kun i tilfælde, hvor denne aktivitet udøves i mindre end et år, skal den ikke adskilles fra den producerende institutionelle enheds aktiviteter. Dette kan også være tilfældet, når den pågældende aktivitet, selv om den udøves i et år eller derover, er af et ubetydeligt omfang og under alle omstændigheder, når den består i at installere udstyr i udlandet. En enhed, der er resident i et andet land, og som udfører byggeaktiviteter i det pågældende land i mindre end et år, betragtes imidlertid som havende sit økonomiske interessecentrum på landets økonomiske område, hvis resultatet af byggeaktiviteten udøver faste bruttoinvesteringer. En sådan enhed skal derfor behandles som en fiktiv resident enhed.

⁽²⁾ Studerende betragtes altid som residerter, uanset varigheden af deres studier i udlandet.

BILAG B

DELSEKTOREN CENTRALBANKEN (S.121)

- 2.45. *Definition:* Delsektoren centralbanken (S.121) består af alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber, hvis hovedfunktion består i at udstede penge, opretholde den indenlandske og udenlandske værdi af den nationale valuta samt at opbevare alle landets internationale reserver eller en del heraf.
- 2.46. Delsektor S.121 omfatter følgende finansielle formidlere:
- den nationale centralbank, også hvor den indgår i Det Europæiske System af Centralbanker
 - centrale monetære organer hovedsagelig i offentligt regi (f.eks. organer, der forvalter veksling af valuta eller udsteder penge), som fører et fuldstændigt regnskab og har fri beslutningsret i forhold til de statslige forvaltnings- og servicemyndigheder. Disse aktiviteter udøves for det meste enten inden for statslig forvaltning og service eller inden for centralbanken. I disse tilfælde er der ikke tale om nogen selvstændig institutionel enhed.
- 2.47. Delsektor S.121 omfatter ikke myndigheder og organer (bortset fra centralbanken), som regulerer eller fører tilsyn med finansielle selskaber eller finansmarkederne.

DELSEKTOREN ANDRE MONETÆRE FINANSIELLE INSTITUTIONER (S.122)

- 2.48. *Definition:* Delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S.122) omfatter alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber — med undtagelse af enheder klassificeret under delsektoren centralbanken — der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiel formidling, og hvis aktiviteter består i at modtage indlån, og/eller indlånslignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle institutioner, og som for egen regning yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer.
- 2.49. De monetære finansielle institutioner (MFI'er) omfatter delsektoren centralbanken (S.121) og delsektoren andre monetære finansielle institutioner (S.122) og svarer til de monetære finansielle institutioner til statistiske formål, som defineret af EMI.
- 2.50. MFI'er kan ikke uden videre benævnes »banker«, for de kan eventuelt omfatte nogle finansielle selskaber, som ikke kan kalde sig banker, og nogle, som måske ikke må kalde sig banker i visse lande, mens andre finansielle selskaber, der betegner sig selv som banker, måske slet ikke er MFI'er. Generelt henregnes følgende finansielle formidlere under delsektor S.122:
- forretningsbanker, »universal«-banker og andre ikke-specialiserede banker
 - sparekasser (herunder sparekasser, som forvalter båndlagte midler, samt låne- og sparekasser)
 - postgiroinstitutioner, postbanker, girobanker
 - lånkasser, herunder landbrugslånkasser
 - andelskasser, andelslånkasser o.l.
 - specialiserede banker (f.eks. erhvervsbanker, emissionskonsortier, privatkundebanker).
- 2.51. Følgende finansielle formidlere kan også klassificeres i delsektor S.122, når deres aktivitet består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller under andre former, såsom løbende udstedelse af obligationer og andre tilsvarende værdipapirer. Ellers skal de klassificeres i delsektor S.123:
- selskaber, der formidler lån mod pant i fast ejendom (realkreditinstitutioner som f.eks. kreditforeninger, hypotekbanker o.l.)
 - investeringsforeninger, investeringsselskaber og andre former for kollektiv investering, f.eks. foretægter, der beskæftiger sig med kollektive investeringer i omsættelige værdipapirer (UCITS)
 - kommunale lånkasser.

2.52. Delsektor S.122 omfatter ikke:

- a) holdningselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber hovedsagelig bestående af andre monetære finansielle institutioner, men som ikke selv tilhører delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Sådanne holdningselskaber klassificeres i delsektor S.123.
- b) non profitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre monetære finansielle institutioner, men som ikke foretager finansiell formidling.

DELSEKTOREN ANDRE FINANSIELLE FORMIDLERE, UNDTAGEN FORSIKRINGSSKABER OG PENSIONS KASSER (S.123)

2.53. *Definition:* Delsektoren andre finansielle formidlere undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser (S.123) omfatter alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling ved at indgå forpligtelser, undtagen i form af penge, indlån og/eller indlåns lignende indskud fra andre institutionelle enheder end monetære finansielle selskaber, eller forsikringstekniske reserver.

2.54. Delsektor S.123 omfatter forskellige former for finansielle formidlere, især dem, der hovedsagelig er beskæftiget med langfristet finansiering. I de fleste tilfælde er det den ofte lange løbetid, som adskiller disse fra delsektoren andre monetære finansielle institutioner. Eftersom der ikke er tale om passiver i form af forsikringstekniske reserver, er det muligt at afgrænse denne delsektor i forhold til delsektoren forsikringsselskaber og pensionskasser.

2.55. Delsektor S.123 omfatter navnlig følgende finansielle selskaber og kvasi-selskaber, medmindre der er tale om MFI'er:

- a) selskaber, der beskæftiger sig med finansiell leasing
- b) selskaber, der formidler afbetalingskreditter og finansiering til personlige eller erhvervs mæssige formål
- c) selskaber, der beskæftiger sig med factoring
- d) forhandlere af værdipapirer og derivater (for egen regning)
- e) specialiserede finansielle selskaber, såsom venture- og udviklings selskaber, eksport-/importfinansieringsselskaber
- f) kreditformidlende selskaber oprettet med henblik på at eje værdipapirbaserede aktiver
- g) finansielle formidlere, der modtager indlån og/eller indlåns lignende indskud udelukkende fra MFI'er
- h) holdningselskaber, der udelukkende kontrollerer og leder en gruppe af datterselskaber, der hovedsagelig er beskæftiget med finansiell formidling og/eller finansielle hjælp tjenester, men som ikke selv er finansielle selskaber.

2.56. Delsektor S.123 omfatter ikke non profitinstitutioner med status af uafhængige juridiske enheder, som er rettet mod andre finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser, men som ikke udfører finansiell formidling.
